

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3017/2019
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Срђан Марић и Жељко Трлаковић, адвокати из ..., против туженог Водопривредног предузећа „ЋУПРИЈА“ из Ћуприје, чији су пуномоћници Јован Челебић, адвокат из ... и Драган Бојанић, адвокат из ..., ради исплате разлике уговорене новчане накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 760/19 од 16.05.2019. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 760/19 од 16.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 760/19 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П1 599/18 од 27.11.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име разлике уговорене новчане накнаде по основу Уговора о привременим и повременим пословима за период од 04.05.2015. године до 31.12.2015. године, као и за период од 07.03.2016. године до 05.05.2016. године, исплати износ од 390.125,00 динара са законском затезном каматом од дана вештачења, до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу код надлежних установа за обавезно социјално осигурање (РФ ПИО, РФЗО и НСЗ), на наведени износ разлике уговорене новчане накнаде утврђене у ставу првом тужбеног захтева обрачуна и уплати припадајуће доприносе за обавезно и социјално осигурање запослених. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 211.360,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 760/19 од 16.05.2019. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. У предметном поступку није потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана нити дати ново тумачење права имајући у виду да нижестепене пресуде садрже одлуку о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда у бројним одлукама по питању права на исплату зараде по основу закључених уговора о привременим и повременим пословима, а побијаним пресудама одлучено је сагласно уједначеној судској пракси.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.12.2016. године ради исплате разлике уговорене новчане накнаде, а како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде 377.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**